

РЕШЕНИЕ

№ 6989

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6346** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на С. Н. Н., с ЕГН-[ЕГН], срещу писмо № ИЗ-6375/08.06.2022 г. (вх. №5737/08.06.2022 г. на Затвора-С.) на началника на отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите“ /Отдел „СДВРП“/ при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация с вх. № М-542/20.05.2022 г. до главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбоподателят сочи, че отказът е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с материалния закон, в нарушение на изискванията за форма и адм. производствените правила и при отклонение с целта на закона. В с.з. се добавя и довод за нищожност на отказа, предвид липса на материална компетентност на издателя. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да върне адм. преписка за ново произнасяне със задължителни указания относно приложението на закона.

В с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. И., като

поддържа жалбата. Прави искане за присъждане на разноски по делото за адв. хонорар.

Ответникът – началника на Отдел „СДВРП“ при ГД „ИН“ при Министерство на правосъдието, редовно призован, не се представлява в с.з. Представена е писмена защита от юриск. Н. Д., в която се изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

На 16.05.2022 г. л.св. С. Н. Н., понастоящем в Затвора – С., е изпратил заявление за достъп до обществена информация до Главния директор на ГД „Изпълнение на наказанията“, с което е поискал да получи информация на хартиен носител под формата на официален документ, в който да бъде посочено: през 1998 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“; през 1999 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2000 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2001 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2002 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2003 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2004 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2005 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2006 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2007 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2008 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2009 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2010 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2011 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2012 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2013 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2014 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2015 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2016 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2017 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2018 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2019 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2020 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2021 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?; през 2022 г. колко лишени от свобода са изтърпявали наказание“доживотен затвор“?.

Заявлението е регистрирано с вх. № М-542/20.05.2022 г. /л. 17-19 от делото/.

На 08.06.2022 г. е изготвено Уведомително писмо с № ИЗ-6375/08.06.2022 г., с което л.св. С. Н. Н. се е запознал на 10.06.2022 г. В същото е посочено, че искането не може да бъде удовлетворено, тъй като по описаните в заявлението критерии в ГДИН не се извършва статистическа дейност. Уведомителното писмо е подписано от Началник на отдел СДВРП.

За установяване компетентността на издателя на оспореното писмо е представена Заповед №Л-1070/27.02.2020 г. на Гл. директор на ГДИН. Видно от съдържанието ѝ, в т.3 от същата на комисар Ю. Р. Ш. – Началник на отдел СДВРП в ГДИН, е възложено да подписва изходящата кореспонденция, създадена при обработването и приключването на служебните преписки, образувани по молби, жалби, сигнали и други от лишени от свобода, служители и граждани и контролира дейността до приключване на преписките, свързани с посочената кореспонденция.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу подлежащ на съдебно оспорване акт /чл.40, ал.1 ЗДОИ/, в преклузивният срок 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.40, ал.1 ЗДОИ и от активно легитимирано лице /чл.147, ал.1 АПК/. Макар че е във формата на писмо, същото съдържа изрично изявление, че заявлението не може да бъде удовлетворено. Следователно налице е отказ да бъде предоставен достъп до исканата обществена информация, подлежащ на съдебен контрол съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ. Безспорно ГДИН е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. С оглед постъпилото заявление за достъп до обществена информация, за същия е възникнало задължението по чл.28, ал.1 ЗДОИ да го разгледа във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Според ал.2 на същия текст в този срок органът или изрично определено от него лице вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

В настоящия случай доколкото отправеното до заявителя писмо съдържа изрично изявление, че заявлението му не може да бъде удовлетворено, то е налице отказ да бъде предоставена исканата обществена информация, обективиран именно в това писмо. Този отказ съдът приема, че е издаден от некомпетентен орган –

Началник на отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите“ в ГДИН. Това е така, тъй като от представената за доказване компетентността му Заповед №Л-1070/27.02.2020 г. на Гл. директор на ГДИН не може да се направи извод, че същият е оправомощен, съгласно разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗДОИ да се произнася по подадени заявления по ЗДОИ. Тази разпоредба изисква решението за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация да е взето от изрично определено от задължения субект лице. А в случая на издателя на писмото е възложено да подписва посочената в заповедта изходяща кореспонденция, като изрично оправомощаване да се произнася по подадени заявления по ЗДОИ липсва. Такова е необходимо, тъй като решенията по ЗДОИ са ИАА, за издаването на които подписалото ги лице следва да притежава компетентност по силата на закона или по силата на изрично оправомощаване.

От съдържанието на оправомощителната заповед се стига до извода, че посоченото в нея лице би било компетентно да подпише писмо, с което заявителят се уведомява за изрично взето решение по ЗДОИ, каквото в случая не е налице. Предвид това и доколкото именно писмото, подписано от Началник на отдел СДВРП в ГДИН обективира отказ да се предостави исканата информация и представлява ИАА, за издаването на който началник на отдел СДВРП в ГДИН не е изрично оправомощен, то същото се явява нищожен акт, издаден от некомпетентен орган. Това е достатъчно основание за отмяната му и изпращане на преписката за ново произнасяне от компетентния за това орган – Главния директор на ГДИН или изрично определено от него лице, на което с изрична заповед е възложено да се произнася по постъпили заявления по ЗДОИ, съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ.

При произнасянето си компетентният орган следва да вземе предвид, че с оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34 , чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на акта, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация с решение. При произнасянето си следва да съобрази, че исканата с процесното заявление информация е обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Съдебната практика, позовавайки се на определението за термина "информация" според Българския тълковен речник, конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл.3 ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл, съдът приема, че със заявление вх. № М-542/20.05.2022 г. е поискана обществена информация съобразно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ, поради това че чрез исканата информация жалбоподателят би могъл да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Предвид изложеното съдът счита, че следва да бъде прогласена нищожността

на оспорения административен акт - изричния отказ на Началник на отдел СДВРП в ГДИН, обективиран в писмо с № ИЗ-6375/08.06.2022 г. (вх. №5737/08.06.2022 г. на Затвора-С.) по описа на ГДИН, като на основание чл.173, ал.2 АПК преписката по Заявлението на С. Н. Н., регистрирано с вх. № М-542/20.05.2022 г. на ГДИН за предоставяне на достъп до обществена информация следва да се изпрати за произнасяне на съответния компетентен орган – Главния директор на ГДИН или изрично определено с нарочен акт от него лице.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на оспорващия се дължат разноски, които в конкретния случай са в доказан размер от 510 (петстотин и десет) лева, съставляващи заплатена държавна такса и платено в брой адвокатско възнаграждение по представения договор за правна защита и съдействие. Предвид това Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, като ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт, следва да бъде осъдена да заплати разноски в общ размер от 510 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация, с вх. № М-542/20.05.2022 г., подадено от С. Н. Н., обективиран в писмо № ИЗ-6375/08.06.2022 г. на Началник на отдел „Социални дейности и възпитателна работа с правонарушителите“ в ГДИН (вх. №5737/08.06.2022 г. на Затвора-С.).

ИЗПРАЩА преписката на компетентния орган – Главния директор на ГДИН за произнасяне по Заявление за достъп до обществена информация вх. № М-542/20.05.2022 г., подадено от С. Н. Н., в 14-дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на С. Н. Н., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: